

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIII. — Wydana i rozesłana dnia 13. sierpnia 1901.

Treść: *M* 123. Rozporządzenie, dotyczące się całkowitego spłacenia wspólnego długu nieustalonego w biletach państwa i emitowania biletów bankowych po 10 *K* przez Bank austriacko-węgierski.

123.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 10. sierpnia 1901,

dotyczące się całkowitego spłacenia wspólnego długu nieustalonego w biletach państwa i emitowania biletów bankowych po 10 *K* przez Bank austriacko-węgierski.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 21. września 1899, Dz. u. p. Nr. 176, część II, rozdział I, dotyczącego się całkowitego spłacenia długu wspólnego nieustalonego w biletach państwa, rozporządza się za zgodą król. węg. Ministerstwa skarbu i w porozumieniu z c. i k. wspólnym Ministerstwem skarbu, że bilety państwa po pięć złotych wal. austr. z firmą c. i k. wspólnej Kasy centralnej i z datą 1. stycznia 1881, tudzież bilety państwa po pięćdziesiąt złotych wal. austr. z firmą c. i k. wspólnej Kasy centralnej i z datą 1. stycznia 1884, mają być wywołane z obiegu i ściągnięte według następujących postanowień:

1. Wydawanie i wymienianie biletów państwa po pięć i pięćdziesiąt złotych wal. austr. ustaje zupełnie od dnia 1. września 1901.

Stosownie do tego bilety państwa po pięć i pięćdziesiąt złotych wal. austr., znajdujące się w zapasach c. k. kas rządowych i c. k. urzędów, tudzież c. i k. kas i urzędów wspólnych, lub wpływające do tych zapasów, nie mogą być od powyższego terminu przez rzeczne kasy i urzędy puszczane w dalszy obieg.

2. Powszechny obowiązek przyjmowania biletów państwa po pięć i pięćdziesiąt złotych wal. austr. przy zapłatach ustaje dnia 28. lutego 1903.

Przeto w prywatnym obrocie pieniężnym rzeczne bilety będą przyjmowane przy zapłatach już tylko do 28. lutego 1903 włącznie, a to w wartości imiennej, a względnie w wartości liczebnej, ustanowionej w artykule XXIII ustawy z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 126, według którego jeden złoty wal. austr. w imiennej wartości liczy się za dwie korony.

3. Natomiast c. k. kasy rządowe i c. k. urzędy, tudzież c. i k. kasy i urzędy wspólne mają obowiązek przyjmowania tych biletów po pięć i pięćdziesiąt złotych wal. austr. przy zapłatach aż do dnia 31. sierpnia 1903.

4. Ściąganie wywołanych z obiegu biletów państwa po pięć i pięćdziesiąt złotych wal. austr. w pełnej wartości imiennej drogą wymiany za inne ustawowe środki płatnicze, jednak z wykluczeniem biletów państwa, uskuteczniane będzie od dnia 2. września 1901 wyłącznie przez Bank austriacko-węgierski, mianowicie w zakładzie głównym w Wiedniu, tudzież we wszystkich filiach, istniejących w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, wreszcie w c. k. krajowym Urzędzie płatniczym w Zadarze.

5. W okresie od dnia 1. września 1903 aż do 31. sierpnia 1907 przyjmowane będą rzeczne bilety po pięć i pięćdziesiąt złotych wal. austr. już tylko w tych urzędach, które według punktu 4 są do ściągania tychże upoważnione, a mianowicie drogą wymiany za inne ustawowe środki płatnicze.

6. Po 31. sierpnia 1907 nie będą rzeczzone bilety po pięć i pięćdziesiąt złotych wal. austr. nadal wykupywane, a zobowiązanie państwa do wykupywania tych biletów kończy się z upływem tego dnia zupełnie.

7. W celu zastąpienia wzmiankowanych biletów państwa, które w ogólnej kwocie 224 milionów koron mają być z obiegu ściągnięte, emitowane zostały na zasadzie rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 8. marca 1900, Dz. u. p. Nr. 42, monety srebrne waluty koronowej w sumie 64 milionów koron. Nadto stosownie do umowy, jaka na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 21. września 1899, Dz. u. p. Nr. 176, część II, rozdział 4, zawarta została przez c. k. Rząd i Rząd król. węg. z Bankiem austriacko-węgierskim w przedmiocie emitowania banknotów po 10 K, rzeczony bank wypuści w obieg banknoty tej kategorii aż do kwoty maksymalnej 160,000.000 K.

Według załączonego tu obwieszczenia Banku austriacko-węgierskiego rozpocznie się emitowanie rzeczonych banknotów po 10 K z firmą Banku austriacko-węgierskiego i z datą 31. marca 1900, dnia 2. września 1901.

Böhm r. w.

Obwieszczenie

tyczące się emisji banknotów Banku austriacko-węgierskiego po 10 koron z datą 31. marca 1900.

Stosownie do umowy, zawartej z Wysokim c. k. Rządem i Wysokim Rządem król. węgierskim, rozpocznie Bank austriacko-węgierski dnia **2. września 1901** emisję banknotów po **10 koron** z datą **31. marca 1900** w swoich zakładach głównych w Wiedniu i Budapeszcie tudzież we wszystkich filiach.

Opis tych nowych banknotów zawarty jest w dodatku do niniejszego obwieszczenia.

Emisja banknotów po 10 koron ograniczona jest w myśl rozporządzenia cesarskiego z dnia 21. września 1899, Dz. u. p. Nr. 176, część II, rozdział 4, tudzież w myśl artykułu XXXIV węgierskiej ustawy z roku 1899, do sumy 160 milionów koron; przeto stosownie do artykułu 88go statutów bankowych obowiązany jest Bank austriacko-węgierski wydawać banknoty tej kategorii w zamian za bilety innych kategorii na żądanie okazicieli tylko w miarę rzeczzonego kontyngentu.

Banknoty po 10 koron wydawane będą w zakładach głównych i filiach Banku austriacko-węgierskiego w miarę ściągania biletów państwa po 5 złotych wal. austr. z datą 1. stycznia 1881 i po 50 złotych wal. austr. z datą 1. stycznia 1884.

Wywołane z obiegu bilety państwa po 5 złotych i po 50 złotych wal. austr. przyjmowane będą przy zapłatach i wymieniane w zakładach głównych Banku austriacko-węgierskiego w Wiedniu i Budapeszcie, również we wszystkich jego filiach aż do 31. sierpnia 1907. Po 31. sierpnia 1907 wywołane bilety państwa już nadal ściągane nie będą.

Rzeczony banknoty państwa, które wpłyną do zakładów głównych i filii Banku austriacko-węgierskiego, nie będą puszczane w dalszy obieg.

Wiedeń, dnia 10. sierpnia 1901.

Bank austriacko-węgierski.

Biliński,
gubernator.

Wiesenburg,
członek Rady generalnej.

Pranger,
sekretarz generalny.

Załączka.

Opis biletu Banku austriacko-węgierskiego na dziesięć koron z roku 1900.

Bilety Banku austriacko-węgierskiego na 10 koron z dnia 31. marca 1900 mają 120 milimetrów szerokości a 80 milimetrów wysokości i sporządzone są z papieru bez znaku wodnego, podrukowanego po obu stronach, mianowicie tekstem niemieckim po jednej, tekstem węgierskim po drugiej stronie.

Właściwa rycina biletu, 111 milimetrów szeroka, a 70 milimetrów wysoka, wydrukowana jest w fioletowym kolorze i składa się przedewszystkiem z pola napisowego, stanowiącego środek biletu, a otoczonego obwódką ornamentową; nad tem polem napisowym znachodzi się tarcza, na której widać po stronie niemieckiego tekstu austriackiego orla cesarskiego, zaś po stronie węgierskiego tekstu herb krajów węgierskiej korony.

Dolną częścią obwódki ornamentowej opiera się pole napisowe o podstawę cokułową, zawierającą po stronie niemieckiego tekstu w części środkowej, 65 milimetrów szerokiej, wartość imienną biletu, to jest 10 koron, w ośmiu rozmaitych językach krajowych, a mianowicie:

DESET KORUN - DZIESIEĆ KORON - ДЕСЯТЬ КОРОН - DIECI CORONE - DESET KRON - DESET KRUNA - DECET KPYHA - ZECE COROANE.

Z prawego i lewego boku tej środkowej części podstawy cokułowej wydrukowane jest po stronie tekstu niemieckiego na mniejszych jej powierzchniach postanowienie karne, opiewające: „Die Nachmachung der Banknoten wird gesetzlich bestraft, „.

Po stronie tekstu węgierskiego znajduje się na szerzej części wzmiankowanej co tylko cokułowej podstawy postanowienie karne, okolone ornamentami, a opiewające: „A bankjegyek utánzás a törvény szerint büntetetik“, obok niego zaś widać z prawego i lewego boku po jednej ozdobionej kolistej rozecie, wewnątrz której wydrukowana jest w jasnym kolorze na ciemnym tle liczba „10“; obie mniejsze powierzchnie cokułowej podstawy pocienowane są liniami.

Od tej cokułowej podstawy wychodzi w górę ramka prostokątna, 10 milimetrów szeroka, która opasuje całą rycinę biletu. W obu górnych rogach zawiera ta ramka z prawego i lewego boku po jednej kwadratowej tarczy, opatrzonej zdobinami, na której widać w środku liczbę „10“, wykonaną w ciemnym kolorze na jaśniejszym tle. Ozdobkę górnej poziomej części ramki, tudzież obu pionowych jej części tworzą wąskie paski, które po stronie niemieckiej zawierają kilkakroć po sobie następujące słowa „Zehn Kronen“, zaś po stronie węgierskiej słowa „Tíz korona“ i owijają się po stronie niemieckiej około 14 kółek, wewnątrz których znajdują się korony cesarskie, zaś po stronie węgierskiej około 14 węgierskich koron królewskich. Wolne miejsca między temi koronami wypełnione są płaskimi deseniami ornamentowymi, które są wykonane na jednej stronie według innego wzoru jak na drugiej.

Po obu bokach pola napisowego, i to tak na niemieckiej jak i na węgierskiej stronie biletu, widać postać dziecka ozdobionego skrzydłami, a stojącego na cokułowej podstawie. Postać z lewego boku stojąca trzyma w prawej ręce laskę Merkurego, a lewe jej ramię, na którym opiera głowę, spoczywa na ornamentowej obwódce pola napisowego, natomiast postać dziecka z prawej strony trzyma w lewej ręce gałązkę wawrzynu, a prawem ramieniem opiera się o ornamentową obwódkę pola napisowego. U jej nóg umieszczone jest koło zębate jako godło przemysłu.

Wolne miejsce wewnątrz opisanej powyżej ramki, nie zajęte pozostałymi częściami wzmiankowanych rysunków i pola napisowego, wypełnione jest ciemnym kratkowanym deseniem, wykonanym po niemieckiej i po węgierskiej stronie według dwóch rozmaitych motywów.

Obie strony biletu pokryte są powłoką w kolorze niebieskoczarnym, sięgającą aż do brzegów biletu, którą tworzą oczkowe desenie giloszowe

w połączeniu z rzędami punktów. Ta gilosza na polu napisowym ma tę szczególną właściwość, że od środka tego pola rozszerzają się jej oczka coraz bardziej z dołu ku górze, tudzież na prawo i na lewo.

Po stronie tekstu niemieckiego znajduje się na polu napisowym powyżej tekstu biletu oznaczenie seryi, wykonane czerwoną farbą, zaś po stronie węgierskiego tekstu u dołu na lewej małej powierzchni cokułu numer biletu, a dalej na prawo słowo „szám“, wykonane czerwoną farbą.

Osnowa tekstu biletu i podpisu firmy Banku znajdująca się w polu napisowym na stronie niemieckiej, opiewa jak następuje:

„Die Oesterreichisch-ungarische Bank zahlt gegen diese Banknote bei ihren Hauptanstalten in Wien und Budapest sofort auf Verlangen

Zehn Kronen

in gesetzlichem Metallgelde.

Wien, 31. März 1900.

OESTERREICHISCH-UNGARISCHE BANK.

Biliński
Gouverneur.

Schoeller
Generalrath.

Mecenseffy
Generalsekretär.“

na stronie węgierskiej:

„Az Osztrák-magyar bank ezen bankjegy ellenében bécsi és budapesti főintézeténél kívánatra azonnal fizet

Tíz Koronát

törvényes ércpénzben.

Bécs, 1900. márczius 31^{án}.

OSZTRÁK-MAGYAR BANK.

Biliński
körmányzó.

Schreiber
főtanácsos.

Mecenseffy
vezértitkár.“

Wiedeń, dnia 10. sierpnia 1901.

